

ELŐSZÓ.

A Székely Nemzeti Múzeum őrei, dr. László Ferenc és Csutak Vilmos, a világháborút megelőző években több ásatást végeztek. Dr. László Ferenc az erődsi ásatásaival tette ismertté a múzeum nevét. Még a román megszállás alatt 1925-ben, élete utolsó évében is folytatta az erődsi őskori telep feltárását. Azonban ezek az ásatások jórészt mind őskoriak voltak. A Székely Nemzeti Múzeumba naponként bekerülő rómaikori edények, érmek stb. indították a múzeum vezetőségét arra, hogy tervbe vegye egy római táborerődítmény feltárását s így az egykori Dácia legkeletibb részében hozzájáruljon Dácia ókori történetének tisztázásához. Az Ojtozi-szoros bejáratát őrző berecki római castellum egy részét, amely rómaikori jellegét igen jól megőrizte, E. Panaitescu,¹ volt kolozsvári egyetemi tanár, ásatta fel. Így esett a múzeum igazgatóságának a választása a Sepsi-szentgyörgytől 10 km-re fekvő Komolló község felső részében elterülő kis, erődített római tábor feltárására. A komollói tábor feltárása azért is látszott elsőrendű feladatnak, mert amíg a nagyobb berecki már a felszíni körvonalával elárulta egy római tábor jellegét s így feltárása nem látszott nehéz feladatnak, a komollói tábor helye pusztá legelő képét mutatta. A Berecken feltárt római castellum anyaga ismertetlenül maradt. Így a Székelyföld, különösen Háromszék vármegye római történetének eddig ismeretlen korára vonatkozólag a Székely Nemzeti Múzeum kutatásai új eddig ismeretlen adatokkal járulnak hozzá. Nagy segítségemre volt Szilágyi János, az aquincumi múzeum megbízott igazgatója, aki az ásatásokat személyesen is meglátogatta s baráti tanácsaival igen sok útbaigazítást adott.

¹ E. Panaitescu: Acad. Roumaine Bulletin de la sect. hist. 15. 1929. 76. — E. Panaitescu, *Castra Daciae*. Estratto dagli „Atti del 2° Congresso Nazionale di Studi Romani“. Roma. 1931. 2—3.